

TALEPAPIR

”Det talte ord gælder”

Samrådsspørgsmål Q og S

Tale til samråd den 4. maj 2022 om oplysning af Folketinget ifm. henvendelse fra den svenske miljø- og klimaminister ifm. etablering af Lynetteholm.

Miljøministerens besvarelse af samrådsspørgsmål Q og S er stillet efter ønske fra Kristian Pihl Lorentzen (V) og Anne Valentina Berthelsen (SF).

Samrådsspørgsmål Q

Mener ministrene, at de i forbindelse med lovgivningsprocessen for lov om anlæg af Lynetteholmen og den manglende oversendelse til Folketinget af et centralt brev fra den svenske miljøminister fra maj 2021 har levet op til det af ministeransvarlighedsloven § 5, stk. 2 afledte krav om aktiv oplysningspligt og om at afstå fra vildledende fortællelser i forhold til sager, som ministre selv fremlægger i Folketinget?

Samrådsspørgsmål S

Professor i miljøret Peter Pagh er i artiklen »Svensk minister protesterede over Lynetteholm for et år siden: 'Danmark må finde en anden måde at håndtere slammet på'« fra dr.dk den 29. marts 2022 citeret for følgende i forbindelse med, at miljøministeren undlod at orientere Folketinget om brev fra den svenske til den danske miljøminister i maj 2021: ”Der er efter

EU's regler om miljøvurdering et udvidet oplysningskrav i en sådan sag. Brevet fra den svenske minister kan derfor betyde, at lovens vedtagelse burde udsættes for at overholde EU-reglerne. Så efter min opfattelse er der en meget klar forpligtelse til, at brevets indhold skal oplyses til alle Folketingets medlemmer, så de er klar over det" og "Vi har ikke fulgt reglerne [ift. VVM-direktivet og den internationale miljøkonvention Espoo, red.] sådan som det ser ud efter de papirer, jeg har set" (www.dr.dk/nyheder/indland/svensk-minister-i-opraab-foer-lynetteholmen-blev-vedtaget-drop-planerne-om-dumpning). Vil ministeren kommentere på citaterne og herunder adressere det brud på den udvidede oplysningspligt og miljøreglerne i øvrigt, der har fundet sted over for Folketinget?

[Transportministeren indleder med sin tale og giver efterfølgende miljøministeren ordet.]

Svar

Tak for ordet og indledningen af transportministeren og tak for spørgsmålene.

Vi sidder her i dag som opfølgning på et tidligere samråd, og jeg hører klart og tydeligt den kritik, som udvalget rejser af, at brevet fra den svenske miljø- og klimaminister ikke blev oversendt i forbindelse med behandlingen af lov om Lynetteholm.

Sidst vi var i samråd om brevet fra den svenske miljø- og klimaminister, redegjorde jeg for min rolle som ansvarlig minister for Espoo-processen – det vil jeg gerne vende tilbage til.

Men først vil jeg starte med at sige – at medlemmer af Folketinget selvfølgelig skal have den information, de har brug for, til behandling af et lovforslag i Folketinget.

Jeg ved godt, hvor vigtigt det er, at have alle relevante oplysninger.

Jeg er enig i, at brevet var relevant information for Folketingets medlemmer i forbindelse med behandling af anlægsloven, og som transportministeren tidligere har sagt i fbm. sidste samråd, så havde det været klogt at oversende brevet til Folketinget. Og af samme grund er det også beklageligt, at det ikke skete.

Miljøministeriet har som Espoo-kontaktpunkt – haft til opgave at sikre, at den ansvarlige myndighed – Transportministeriet – fik oversendt brevet. Det er helt normal procedure for indkomne breve og hørings svar ifm. Espoo-processen.

Men det er klart, at oven på sagen så har jeg bedt Miljøministeriet om at se på, om der er noget mere vi kan gøre i fremtiden i samarbejdet med ressortministerier for konkrete Espoo-høringer, som hjælper med

til at den her type henvendelser oversendes til Folketinget.

I Danmark er Miljøstyrelsen udpeget som Espoo-kontaktpunkt og modtager på den baggrund hørings svar i forbindelse med Espoo-høringer. Espoo-kontaktpunkter er nationale myndigheder i lande tilsluttet Espoo-konventionen, som har til opgave bl.a. at sende høringssvar i forbindelse med andre landes Espoo-høringer og at modtage andre landes hørings svar. Der er således tale om en *proces- og postkassefunktion*.

Da Espoo-konventionen handler om miljøvurdering af grænseoverskridende miljøpåvirkninger er Espoo-kontaktpunktet naturligt placeret under miljøministerens ressort, men deltagerlandene udpeger selv deres Espoo-kontaktpunkt. Hvis et land ikke har udpeget et Espoo-kontaktpunkt, er det landets udenrigsministerium, som modtager høringssvar i forbindelse med Espoo-høringer.

Miljøstyrelsens rolle ift. Lynetteholm er, som tidligere nævnt, ikke at være miljømyndighed, men er begrænset til at være almindelig høringspart, som berørt myndighed, og at være Espoo-kontaktpunkt, der forestår Espoo-høringen, og formidler Espoo-høringssvar m.v. mellem den kompetente myndighed dvs. Trafikstyrelsen og de berørte parter, i dette tilfælde de svenske myndigheder.

Fordi der er tale om en anlægslov, er miljøministerens normale samtykkekompetence i forhold til projektet ikke gældende. Ved almindelige projekter, som forventes at få en væsentlig indvirkning på miljøet i en anden stat, skal miljøministeren – som led i Espoo-processen - orienteres *snarest muligt*, og projektet kan ikke godkendes, *før miljøministeren giver sit samtykke hertil*. Dette gælder dog udtrykkeligt ikke ved anlægslove, hvilket følger af miljøvurderingsloven.

Da Miljøstyrelsen er udpeget som Danmarks Espoo-kontaktpunkt, skal Miljøstyrelsen således varetage *proces- og postkassefunktionen* for Espoo-høringer i alle Espoo-sager, selvom projektet og miljømyndigheden henhører under et andet ministerområde end miljøministerens. Det kunne f.eks. være tilfældet hvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet fremsatte et forslag til en anlægslov, og Energistyrelsen havde rollen som VVM-myndighed. I sådanne tilfælde ville Espoo-høringer sendt til Miljøstyrelsen (og eventuelt til miljøministeren) ligeledes blive oversendt til f.eks. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet og Energistyrelsen med henblik på videre foranstaltning. Det er helt normalt praksis.

Brevet fra den svenske miljø- og klimaminister, som godt nok var adresseret til mig – omhandlede klart og tydeligt anlæggelsen af Lynetteholmen i regi af Espoo-processen.

Brevet blev derfor oversendt til Transportministeriet og Trafikstyrelsen, som rette myndighed for Lynetteholmen. Det er således også Transportministeriet, der hele vejen igennem har haft de indholdsmæssige drøftelser med de svenske myndigheder.

Det er også helt normal procedure, at oplysningspligten over for Folketinget ligger hos det ministerium, som er ansvarlig for det lovforslag, der skal behandles i Folketinget.

Jeg orienteres generelt ikke om, hvilke breve, høringssvar m.v., som oversendes af andre ministerier til deres respektive udvalg i forbindelse med behandling af deres lovforslag. På baggrund af den almindelige arbejdsdeling går jeg ud fra, at ressortministerierne videreformidler relevante breve, høringssvar m.v. til deres respektive udvalg, når ressortministerierne modtager dem fra Miljøstyrelsen og Miljøministeriet.

Ligeledes blev opfølgning på mødet med den svenske minister konkret aftalt til at foregå mellem transportministeriet og Sverige. Af samme grund var det også transportministeren, der svarede på brevet fra den svenske minister.

Til det konkrete spørgsmål om den oplysningspligt, der følger med lovforslaget om anlæggelsen af Lynetteholm, så går det hånd i hånd med netop ansvaret for lovforslaget.

Brevet var stilet til mig. Så i sidste ende er det mig, som har ansvaret for, at den svenske ministers bekymring i brevet blev sendt videre til det ansvarlige ministerium. Transportministeriet fik derfor også brevet samme dag, som vi fik det. Men – som transportministeren har nævnt – ville det have været klogt, hvis det var blevet videresendt til Folketinget.

Det er – som jeg har sagt - vigtigt og afgørende for Folketingets arbejde, at ministerier deler alt relevant materiale med Folketinget i forbindelse med lovgivningsarbejde, så Folketinget kan varetage deres del af arbejdet.

Jeg synes helt overordnet, at det er vigtigt, at vi har et godt samarbejde med vores nabolande om havmiljøet, og at vi bevarer de tætte relationer, som kendetegner vores samarbejde generelt.

For havet er vores største og vildeste naturressource. Det er derfor helt afgørende, at vi passer på vores natur og ikke mindst havet og dets biodiversitet. Når vi laver anlægsprojekter skal vi derfor sikre os, at konsekvenser for miljøet bliver belyst, og at alle berørte parter høres. Det er netop derfor, at vi har formelle regler om miljøvurdering og Espoo-proces.

Tak for ordet.